

З СВЯТОМ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ, ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ШЛЯХОМ ПЕРЕМОГ

Когда я
итогу
то, что прожил,
и роюсь в днях —
ярчайший где,
я вспоминаю одно и то же —
двадцать пятое,
первый день.

Так писав про 25 жовтня 1917 р. — перший день Великої Жовтневої соціалістичної революції полум'яний співець нашої епохи Володимир Маяковський.

В історії всього людства немає події більш значної і яскравой, ніж перемога Жовтневої революції, яка поклала початок новій ері — ері краху капіталізму і утвердження комунізму. З нашого Жовтня, світлого, життєстверджуючого, починається щаслива епоха — епоха соціалізму, епоха миру і дружби між народами.

Радянський народ, народи країн соціалізму, все прогресивне людство відзначають 44-ту річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції в умовах великого торжества ідей комунізму, небаченого розквіту і могутності Радянського Союзу, світової соціалістичної системи, зростання і зміцнення сил, які борються за мир у всьому світі.

Велике свято Жовтня в цьому році опромінене яскравим світлом нової Програми Комуністичної партії, рішеннями XXII з'їзду КПРС, які являють собою величезний внесок в світову скарбницю марксизму-ленінізму і гігантське практичне завдання побудови комунізму для радянського народу.

Шлях боротьби за побудову комуністичного суспільства, як говорив М. С. Хрущов в заключній промові на XXII з'їзді, був науково обгрунтований великими вчителями робітничого класу Марксом, Енгельсом, Леніном. Наш безсмертний вождь Володимир Ілліч створив революційну партію більшовиків, яка привела робітничий клас, всіх трудящих до перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції. Після Жовтня наша партія стала називатись Комуністичною. І це означає, що її мета — будівництво комунізму. Комуністи, трудовий народ твердо вірив Леніну, партії. Але для багатьох комунізм здавався тоді лише мрією, бажаною, але далекою.

З того часу ми пройшли величезний і довгий шлях. Радянський народ побудував соціалізм, здійснив грандіозні перетворення в економічному, політичному і державному житті країни і вийшов на широку путь комуністичного будівництва. Як приємно буває під час великого походу зійти на вершину, оглянутися на пройдений шлях, подивитись на нові вершини, які ще потрібно штурмувати.

В історії нашої ленінської партії такою вершиною, з якої ми оглянули героїчний шлях боротьби і перемог і зримо відчули сяючі вершини комунізму, був великий форум комуністів — XXII з'їзд КПРС.

Нова Програма нашої партії — Комуністичний маніфест сучасної епохи, науково обгрунтований план побудови нового суспільства. Партія ставить завдання: на протязі 20 років в основному побудувати в СРСР комуністичне суспільство.

Історичне значення для підготовки нової Програми мали XX та XXI з'їзди КПРС, які внесли багато нового в розв'язання корінних питань з життя партії і радянського суспільства, в аналіз процесів світового розвитку. Партія рішуче виступила проти культу особи Сталіна і пов'язаних з ним помилок і перекручень, цим самим відновила ленінські норми партійного життя і принципи керівництва, відкрила широкий простір творчим силам народу. XXII з'їзд одностайно схвалив політичну лінію і практичну діяльність Центрального Комітету, підкреслив величезне значення непримиренної боротьби проти спроб фракційної антипартійної групи Молотова, Кагановича, Маленкова та ін. звернути партію з ленінського курсу, відірвати її від мас. Партія викрила і відкинула геть мізерну купку змовників, зміцнила свої зв'язки з народом.

Тісно згуртованою, повною творчих сил, в міцній єдності з народом прийшла наша десятимільйонна партія на свій XXII з'їзд. Весь радянський народ одностайно схвалює історичні рішення з'їзду, нову Програму КПРС.

Радянська молодь, дев'ятнадцятимільйонний ленінський комсомол усім серцем підтримує величні плани, які накреслила партія, і зробить все для втілення їх в життя, для торжества комунізму. Вона проголошує:

Під твоїм керівництвом, партіє, юність іде вперед — до сонцяєйних вершин комунізму!

за науковій КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 32 (691).

Вівторок, 7 листопада 1961 року.

Ціна 2 коп.

Вже вдруге

Ми, в'єтнамські студенти, дуже раді, що маємо можливість вчитись в радянському вузі. Вже вдруге ми зустрічаємо свято Жовтня в Одесі. Дружба з російськими студентами, які нас оточили турботою і піклуванням, допомагає в навчанні, в оволодінні майбутньою спеціальністю біолога.

В цей радісний день ми від усього серця поздоровляємо всіх студентів, викладачів та співробітників університету з святом Великої Жовтня. Ми бажаємо радянським друзям великих успіхів в будівництві комунізму, успіхів у навчанні та праці.

За дорученням в'єтнамських студентів ЛЕ СА,
НГО ДИК БАО.

Редакції газети

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

Гаряче і щиро поздоровляємо співробітників, всіх студентів і читачів вашої газети з святом Великої Жовтня!

Редакція газети
«Кишиневський університет»

Поздоровлення

СРСР, ОДЕСА, ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Всенародний Комітет болгарсько-радянської дружби гаряче вітає Вас з 44-ми роковинами Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Бажаємо всім Вам і всьому радянському народові успішного перетворення в життя рішень XXII з'їзду КПРС і великої Програми Комуністичної партії, нових успіхів у розвитку і зміцненні братерської дружби між нашими народами і в утвердженні на землі Миру, Праці, Свободи, Рівності і Щастя для всіх народів.

ПІДСУМКИ І ЗАВДАННЯ

Про роботу нашої кафедри газета писала не раз — і про викладання, і про агітаційно-масову роботу, і про допомогу заочникам. Сьогодні, в святковий день, хочеться розповісти ще про одну важливу сторону діяльності кафедри — науково-дослідну роботу.

В наукових планах будь-якої університетської кафедри є свої основні напрямки. Дослідження на кафедрі історії КПРС провадяться з чотирьох комплексних тем: «Керівна роль партії в розвитку соціалістичної промисловості», «Боротьба партії за створення і зміцнення союзу робітничого класу і селянства за перебудову сільського господарства», «Питання робітничого руху в нашій країні і партійне будівництво», «Міжнародний комуністичний рух».

В ці дні, коли вся країна живе духом історичного

XXII з'їзду партії, особливо потрібно підкреслити актуальність досліджень наших товаришів: більшість членів кафедри (13 чоловік) працюють над питанням історії нашої партії в післявоєнний період, а 8 чоловік працюють над темами, що стосуються періоду розгорнутого будівництва комунізму.

За час, що минув після ХХ-го з'їзду КПРС, нашими співробітниками опубліковано біля 150 праць, із них 3 брошури і 2 монографії. Три наших товаришів входять до авторського колективу по написанню нарисів історії Одеської парторганізації.

Всіма засобами намагаємося підтримувати зв'язки з двома іншими кафедрами суспільних наук. Разом з кафедрою філософії та кафедрою політекономії наші працівники взяли участь в складанні науково-методичних

посібників.

Двоє співробітників нашої кафедри захистили кандидатські дисертації, а зовсім недавно доцент І. В. Ганевич захистив докторську дисертацію.

Однак, членам кафедри ясно, що в науково-дослідній роботі ще багато недоліків, не всі працюють з необхідною цілеспрямованістю, мало хто працює над монографіями та докторськими дисертаціями.

Натхненні історичними рішеннями XXII з'їзду КПРС, величною Програмою комуністичного будівництва, вчені кафедри історії КПРС докладають всіх зусиль і знань для вивчення і узагальнення практики комуністичного будівництва, зроблять і свій внесок в справу будівництва першого в світі комуністичного суспільства.

Л. МЯГЧИЛОВ,
доцент.

XVI КОМСОМОЛЬСЬКА

В МИНУЛИЙ вісторок о 17-й годині делегати і гості загальноуніверситетської комсомольської конференції зібрались до Великого актового залу.

На порядку денному конференції — звіт комітету ЛКСМУ про роботу в минулому році, вибори нових членів комітету комсомолу ОДУ. Із звітною доповіддю виступив секретар комітету ЛКСМУ університету І. Кондратюк.

Обговорення звіту і вибори нових членів комітету пройшли досить активно. Було видно, що виступаючим не байдужі честь і справи рідного університету. З увагою і цікавістю слухали делегати виступи тт. Антоновича, Лейдермана, Шишової та ін.

Більш детально про роботу конференції ми розповімо в наступному номері нашої газети.

НАШ КОР.

Дбайлива й вимоглива

Вона завжди серйозна, нічим з першого погляду не кидається у вічі. Щодня о восьмій годині ранку ви зустрінете її в університеті. Завжди вимоглива, по-материнському ставиться до студентів. Вже 5 років Марія Степанівна

Кінчевська працює комендантом в учбовому корпусі по провулку Маяковського.

Як жила вона до цього? Під час війни була евакуйована на Урал з двома дітьми, працювала всі ті роки на заводі, біля верстата. В Криму загинув чоловік, його поховали в братерській могилі разом з іншими партизанами. Горе не зломало жінку, вона самовіддано працювала, виховувала дітей. І ось вони вже дорослі, Марія Степанівна може пишатись ними. Син — майор Радянської Армії, дочка закінчила інститут іноземних мов і працює перекладачкою.

Всі ми, студенти-філологи, полюбимо нашу Марію Степанівну і хочемо від усього серця поздоровити її з святом Великого Жовтня і побажати довгих років щасливого життя.

Ж. ПЛАСТОВЕЦЬ,
студентка IV курсу
філологічного факультету.

В пам'ятний день

Чудовий ранок 17 жовтня. В Москві розпочався XXII з'їзд КПРС. Репродуктори Іванівки працюють з повним навантаженням.

Ми, співробітники кафедри мікробіології, працівники міжрайонної ветлабораторії та ветлікарні Іванівки, їдемо в колгосп Іванівського району. Наше завдання — проведення цілого ряду заходів по боротьбі з бруцельозом великої рогатої худоби в Одеській області. Ця хвороба приносить народному господарству велику шкоду, тому було намічено провести цілий ряд досліджень.

Робота йшла чітко, без перебоїв і в кінці дня була повністю закінчена. До складу експедиції входили: зав. кафедрою мікробіології В. П. Тульчинська, ст. лаборант М. С. Мишнаєвський, ст. II курсу М. Хіщенко і представники Одеського обласного управління сільського господарства. Коли учасники експедиції стомлені, але задоволені успішно проведеною за день роботою, повертались в Іванівку, радіостанція транслювала доповідь М. С. Хрушова і повідомлення про те, що XXII з'їзд продовжує свою роботу.

Сьогодні, читаючи матеріали з'їзду, хочеш ще більше працювати, щоб швидше здійснились його накреслення.

М. С. МИШНАЄВСЬКИЙ.

МИ ПОВИННІ ЗНАЙТИ ЇХ!

29 ЖОВТНЯ — день народження ВЛКСМ. За 43 роки існування лєнінський комсомол виховав в своїх рядах багато самовідданих борців за щастя народу, кращих людей нашого часу. В роки перших п'ятирічок, в суворі дні Великої Вітчизняної війни і в післявоєнний час комсомольці завжди були попереду, гарячим словом і непохитною вірою в краще майбутнє вони кликали за собою молодь.

Скільки прикладів героїчного життя і подвигів наших комсомольців дають нам і література, і кінофільми, і спогади сучасників. Немало героїв виховувалось в стінах нашого університету. Один з перших професорів-комуністів, червоноармієць, борець за встановлення і збереження радянської влади в руках трудящих Є. М. Щепкін, Герой Радянського Союзу, учасники Великої Вітчизняної війни Кос, Тартавенко, Шойхет, Ткаченко — всі вони вихованці нашого університету і його гордість. А скільки їх — скромних, маловідомих і зовсім невідомих героїв війни і праці!

Взяти хоча б ці загадкові імена: Галя і Шура. Хто вони — ці невідомі героїні Равенсбрюку — фашистського концентраційного табору?..

В 1960 р. вийшла з друку німецькою мовою книга «Ернст Тельман», написана дочкою видатного німецького комуніста-борця Ірмою Тельман. Ось що пише в цій книзі дочка Тельмана про наших колишніх студенток:

«...Січень 1944 року. В концентраційному таборі ми з матір'ю жили разом з російськими патріотками. Це були звичайні працівники і студентки Одеського університету — чудові жінки та дівчата. Ніколи мати не забуде дівчат — Галину і Шуру — студенток Одеського університету, а також жінку — радянську лікарку. Скільки вони нам допомагали! А які уважні! У них був чудовий характер, в їхньому бараці завжди був повний порядок.

Кволі, але життєрадісні, вони завжди готові були допомогти ув'язненим.

Мати дуже багато розповідала про цих чудових друзів, особливо про російських і польських партизанок. У них була залізна дисципліна. Нічого не робилось без спеціального рішення. В бараці у них була своя парторганізація. Щонеділі вони проводили політінформації. Вони одержували лише національні газети, але, читаючи між рядками, вміли робити комуністичні висновки. Використовуючи цінні повідомлення німецьких ув'язнених, працівників табору, комуністи робили доповіді, політінформації. Всі політичні свята — 1 Травня, Міжнародний жіночий день — відзначались. Ці дні перетворювались в дні солідарності всіх ув'язнених.

Про матір особливо турбувались Шура і Галина. Вони ніколи не залишали її, завжди допомагали їй. Радянські дівчата оберігали життя дружини Ернста Тельмана. Вони знаходили їжу, розмовляли з нею німецькою мовою, як могли, намагались полегшити її важке життя в таборі. Так благородно і самовіддано поводити себе в таборі радянські жінки! — з теплотою закінчує свою розповідь про наших сучасниць Ірма Тельман.

Хто вони, ці героїні, радянські патріотки? Прізвищ їх Ірма не згадує. Можливо, вони живі і живуть серед нас? Чи загинули смертю хоробрих? Як знайти їх?

Не ваші це сестри, читачу? А... можливо, матері?

Ми повинні їх знайти! Їх життя по-справжньому героїчне. Скільки гуманізму і справжньої патріотичності в їх вчинках, в їх житті! Допоможи нам, читачу, якщо в тебе є хоч невеличка можливість — це наш з тобою обов'язок!

В. РУЖЕЙНИКОВ,
доцент, зав. кафедрою педагогіки.

Є ТАКІ ЛЮДИ

Є люди, з якими приємно разом працювати, з якими хочеться зустрічатись, хочеться дружити. Одна з таких — Ольга Ракитянська, іспірантка другого року навчання фізичного факультету.

Аспірантура... Про неї Оля почала мріяти, коли ще була студенткою-третьокурсницею. Те, що О. Ракитянську було прийнято після закінчення нашого університету в аспірантуру, не випадковість. Це результат наполегливої праці на протязі п'яти студентських років.

Вона успішно вчилась, активно працювала в експериментальних лабораторіях Інституту фізики, брала участь в роботі студентських наукових гуртків і конференцій. Є відмінники, для яких крім успішного навчання, нічого важливого не існує. Не така Оля... Профорг групи, заступник голови профбюро факультету, агітатор, голова НСТ університету — ось неповний перелік тих громадських доручень, що їх виконувала і виконує О. Ракитянська.

В минулому навчальному році аспірантка Ракитянська склала всі іспити кандидатського мінімуму на «відмінно» і успішно розпочала виконувати свою дисертаційну роботу під керівництвом професора Є. А. Кирилова. Нещодавно вона виступила з цікавою доповіддю на конференції молодих вчених-фізиків, підготувала статтю в аспірантський збірник. Багато встигає робити ця скромна дівчина, і за це поважають її друзі.

Мине ще 2 роки — і Ольга Ракитянська закінчить аспірантуру, поповнить ряди молодих вчених. Є у нас в університеті такі люди...

В. І. СКРИЛЬОВА.

У ДВОХ СЛОВАХ

Вісті з кафедр

2-го листопада на черговому засіданні кафедри української мови всі члени кафедри тепло поздоровили доцента Артемія Амвросійовича Москаленка з 60-річчям з дня народження.

Редакція газети «За наукові кадри» приєднується до цих поздоровлень на адресу свого постійного й активного кореспондента А. А. Москаленка і бажає йому нових творчих успіхів.

Перші лекції

У неділю, 29 жовтня, в нашому університеті розпочав свою роботу учбово-консультаційний пункт для студентів-заочників.

165 студентів-заочників I-го та II-го курсів всіх факультетів зібрались на лекцію «Про нову Програму КПРС», яку прочитав доцент Д. С. Бельфор. В той же час в інших аудиторіях проводились заняття із старшокурсниками.

Після лекцій для студентів-заочників демонструвався снєцвипуск кінохроніки про відкриття XXII з'їзду КПРС.

ЦЕ ЗІГРІВАЄ СЕРЦЯ

В четвер, 19 жовтня, в червоному кутку гуртожитку по вулиці Островидова зібралось надзвичайно багато людей. Кімната не вмішувала всіх бажаючих.

В гості до студентів прийшли одеський письменник Олександр Батров, соліст театру опери та балету П. Матоліков і поет В. Курбатов. Цей вечір, присвячений відкриттю XXII з'їзду партії, був організований за ініціативою кафедри політичної економії. О. Батров прочитав одне із своїх нових опо-

відань. Важче було П. Матолікову: в червоному кутку не було інструмента і довелося співати без акомпанементу. Але співак не розгубився.

— Ось що, хлопці, давайте співати разом, а я буду заспівувати. Пропозицію прийняли, і полилася пісня... Час пройшов непомітно, не хотілось розставатися з гостями.

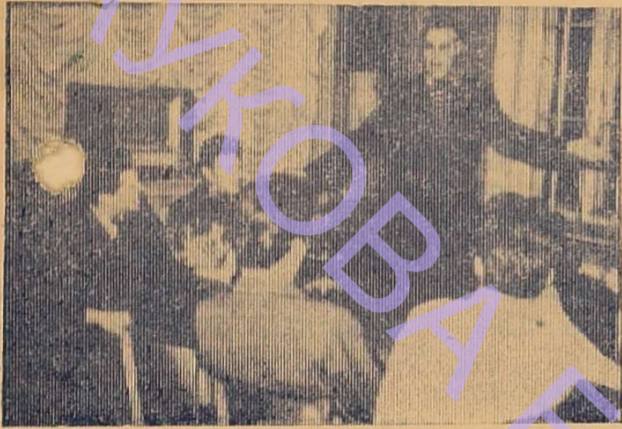
Сказати про цю зустріч, що вона була теплою і неофіційною, — значить сказати мало. Адже, саме

такі прості, невимушені зустрічі і бесіди роблять для комуністичного виховання молоді більше, ніж деякі лекції. А хіба такі зустрічі не приносять користь і творчим працівникам? Правий, по-моєму, письменник Батров, який сказав на прощання:

— Зустрічі з молоддю, уважною аудиторією — радість для нас. Це зігриває серця.

Д. СЕРИШЕВА,
ст. викладач
кафедри політекономії.

Співають всі. (фото зліва).

Молода, уважна аудиторія (фото справа).
Фото Г. Стасенка.

ПОВНИМ ЖИТТЯМ

В кімнаті такий порядок, що, мабуть, коли впаде порохинка на підлогу, вона буде зараз же помічена. Такий вже характер у цих чотирьох. Кожна з них чимось зайнята. Валя читає книгу, Поліна і Света, чергові, готують їжу.

— Сьогодні в нас пиріжки з повидлом, — каже Поліна.

Четверта їх подруга, Алла Волкова, шие, мабуть, нову на свято.

Як вони живуть? Та добре живуть, як усі. Дружно? Навіть презирулись незрозуміло одна з одною. Дружно — це, може, не те слово.

**

Скільки було радості, коли Поліні Постоловській і Світлані Івченко дали гуртожиток. Дівчата вони на курсі нові, перейшли з заочного, але ж одразу сподобались всім: серйозні, скромні. Особливо прийшлися до серця Валі Чухрій.

— Давайте жити в одній кімнаті, — запропонувала Валя.

Що ж, вони згодні. А потім прийшла в їх кімнату четверта—Алла Волкова. З того часу і живуть вчотирьох. Вже другий рік. Навіть важко уявити, що колись вони не знали одна одну, ходили окремо.

Тепер і не згадаєш, хто вніс цю пропозицію: жінкою. Але прийняли її одностайно. І не жалкують. Ходити в ідальню, стояти в черзі — багато часу витрачається. І потім: в ідальні — одне, а домашня страва — це зовсім інше.

«Справжнісінькі кулінари», — скажеш, коли покуштуєш їх їжу.

«Завзяті швей», — замилуєшся, побачивши дівчат у платтях, які вони самі шють.

У читача може скластись враження, що вони якісь «домогосподарки». Та не поспішайте з висновками.

...В кімнаті тиша. Завтра ж лекції, практичні заняття. Готуються дівчата завжди разом, допомагають одна одній. Ось Аллі Волковій було важко спочатку. Дівчина перейшла з заочного, треба було доскладати багато іспитів, заліків. Та ще сесія наближалась. Думала, не подужає. Але, якщо поруч друзі, це не страшно. І дійсно, все склалося як! Без жодної трійки.

Старанно готують себе дівчата до почесної праці — праці вчителя географії. Всі вони передплатили «Географічну енциклопедію». На полицях поруч з художньою літературою можна побачити багато спеціальної — географічної. Дівчата збирають книги про подорожі. І ці книжки, і журнал «На коло світу» допоможуть майбутнім викладачам прищепити дітям любов до найцікавішого предмета — географії. Одна з них, Света Івченко, вже має деякий досвід, вона чотири роки працювала в школі. Часто вона розповідає своїм подругам про школу, учнів. На педагогічній практиці дівчатам було з ким порадитись. Спокійна, вимоглива Світлана завжди допомагала їм підготуватися до уроків, підбадьорювала їх.

Але ось книжки відкладено. Можна і побалакати, почитати вголос газету. 114 кімната гуртожитку — своєрідна штаб-квартира геофаку. Люблять тут бувати студенти. Та не тільки вони. Нерідкі

гості в кімнаті Ніна Іванівна Коновалова, агітатор курсу Микита Йосипович Мазур. Довго тягнуться розмови: діляться враженнями про новини літератури, кіно, театру. В кімнату приходять за порадою комсомольці, адже вся четвірка — члени факультетського комсомольського бюро. Сміх, жарти, гарячі дискусії...

А то концерт імпровізований влаштують. Співають разом пісні, вірші читають. Особливо люблять, коли розповідає Поліна, ветеран нашої університетської самодіяльності.

А як весело тут в дні народження, свята. Така традиція у дівчат: в день свята одна одній дарує щось на згадку.

Фотографія на стіні. Всі четверо. Сфотографувались ще в минулому році. Теж на згадку. «Мені просто пощастило в друзях», — писала додому Поліна і картку вислала: нехай родичі побачать, які в неї хороші подруги.

«Запрошуй їх, Поліночко, до нас, — відповіла мати, — обов'язково нехай прийжджають».

Якщо запрошують... І ось влітку всі четверо були в Новій Каховці. Погостювали.

...П'ятий курс. Незабаром

кінець навчання. Вони вже, власне кажучи, гості на факультеті. Через місяць і зовсім лекцій не буде. Залишиться написати дипломні, скласти державні іспити. Навіть не віриться, що прийде час, прощання. Важко буде розставатися подругам. І з ними теж.

Є люди, які своєю ширістю, добротою, прямолинійністю приваблюють до себе. Люди, які не бояться сказати правду в вічі, які ніколи не будуть байдуже стояти осторонь життя. Саме такі і ці четверо.

Якось на початку цього учбового року Алла зайшла до сусідів, хлопців-першокурсників з 116-ї кімнати.

— Ой, матінко, що в них робиться, — розповідала вона подругам. — Підлога брудна, ліжка не застелені, на столі розгартіяш. Подивилась на дівчат. Ці зрозуміли — допоможемо. Тепер в 116-й чистота. Хлопці ретельно прибирають. Якщо брудно — ох і дистанється від шефів. Шефи? Ні, дівчата — сусідки, справжні друзі. І поради дають в кулінарних справах, і до лекцій допомагають готуватись. А з яким піклуванням вони доглядали за Валерієм Кулігіним, коли він захворів!

— Хороші дівчата, — скаже вам і хлопець з В'єтнаму Анг Тай, друг їх кімнати, і багато інших мешканців гуртожитку.

— Молоді, скромні, вимогливі до себе, добросовісні, — атестувала їх Антоніна Петрівна. — Ми їм в тому році дали радіо, як кращій кімнаті. Побільше таких би...

**

Виходжу з гуртожитку з якимось радісним почуттям, згадую дівчат: дуже ясно уявляю кожную з них. Вони різні, ці дівчата: спокійна Світлана, розсудлива Алла, весела Валя, мрійлива Поліна. Але, коли думаю про дівчат, то уявляю життя не чотирьох, а однієї людини. І ще довго в моїй уяві живе образ цього чудового, повного натхнення життя.

А. ПЕРЕЙМЕР.

НАРЕШТІ

«Я жил тогда в Одессе пыльной...» — писав Пушкін в своєму романі «Евгений Онегин».

Більше ніж століття відділяє нас від того часу, коли великий поет жив у нашому приморському місті. Пушкін жив в Одесі в 1822—23 рр. В ці роки він закінчив «Бахчисарайський фонтан», I розділ «Евгенія Онегина», багато віршів. Це був неабиякий період в творчості поета. Саме тому відкриття літом цього року літературного музею під назвою «Пушкін в Одесі» стало однією із видатних подій в культурному житті міста.

В музеї представлені матеріали, які відносяться до одеського періоду в житті Пушкіна, а також матеріали про життя Пушкіна взагалі: вдалі фотокопії автографів «Евгенія Онегина», «Бахчисарайського фонтана», листів Пушкіна до Вяземського; перший номер журналу «Современник», виданий в 1836 р., перше посмертне видання творів Пушкіна (1838). На зв'язок Пушкіна з декабристами вказує представлений в музеї альманах «Полярная звезда» за 1824 год, виданий Рилевим і Бестужевим, в якому надруковані вірші Пушкіна. Зберігається в музеї енциклопедичний словник французьких просвітителів XVIII ст. Дідро і

На 3-ій сторінці:

Передсвяткові дні в гуртожитках

Свято для пушкіністів

Студенти — лектори

д'Аламбера. Цей словник знаходився в бібліотеці Воронцова, якою користувався Пушкін. Є в музеї видання творів Пушкіна мовою всіх народів Радянського Союзу.

Бажано, щоб матеріали про життя великого поета в Одесі були представлені в музеї більш детально і щоб музей поповнювався новими матеріалами.

Л. МОЖАРОВСЬКА.

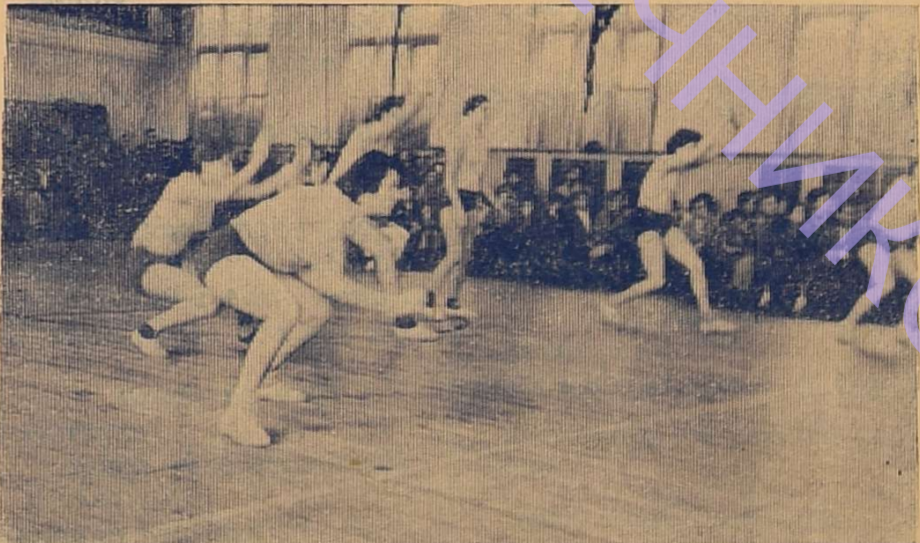
100—НЕ МЕЖА

У активістів НСТ хімфаку те пер багато роботи: розпочали працювати 5 гуртків (при кожній кафедрі — гурток), треба підготуватись до наукової конференції, присвяченої 250-річчю з дня народження М. В. Ломоносова. Багато зробили для підготовки цієї конференції доцент А. І. Позігун, студенти Г. Камалов, В. Швидкий та ін.

Але і крім цієї роботи, є в нас багато завдань. Серед них — одне з найважливіших — пропагування хімічних знань серед населення. Якщо говорити про факультетську лекторську групу, то можна сказати: в минулому навчальному році група працювала непогано. Наші товариші прочитали за цей час біля 100 лекцій. Енергійно працювала Г. Панчук — керівник

лекторської групи. Нещодавно стала членом групи Е. Кальницька, але одразу ж почала сумлінно працювати. Її змістовна лекція «Перлини з відходів» зацікавила робітників крекінг-заводу. Перше місце по кількості прочитаних лекцій зайняв торішній п'ятикурсник М. Засць; він був частим гостем на заводі, двічі виїжджав з лекціями в колгосп. Багато захоплюючих лекцій прочитали В. Алишев, Л. Михайлова, голова НСТ факультету К. Квасенко. Роботу лекторів-хіміків визнала непоганою, але вони самі вважають, що можуть зробити більше. Цього року члени лекторської групи хімфаку вирішили прочитати понад 100 лекцій на підприємствах, у гуртожитках, в колгоспах.

Н. КУЛЯ.

На майданчику команди Одеського сільськогосподарського інституту і нашого університету. Подають суверені... Всі наші волейболісти уважно стежать за м'ячем.

Ця гра відбулась у третьому турі 3-х республіканських студентських змагань з волейбола, які нещодавно

закінчились в Одесі. Про результати цих змагань читайте на 4-ій сторінці.

Фото Г. Єліави.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОП. 3. 7 ЛИСТОПАДА 1961 р.

Фото Г. Еліави.

„В культурному піднесенні народу партія бачить запоруку побідоносного комуністичного будівництва“.

(З Програми КПРС)

— Стоп! Ще раз! Аннушко, будь ласка... Починаємо, три-чотири раз...

Акомпаніатор зітхає і розпочинає, дівчина з мечем в руках — теж... Ми на репетиції танцювального колективу університету. Лариса Лі знову і знову повторює складний елемент китайського танцю. Нарешті, Ю. О. Тубін, керівник гуртка, задоволений і дозволяє дівчині відпочити.

Починається загальна розминка — низка досить складних вправ. Юрій Олександрович бачить все, навіть непомітну помилку. Часто лунає його дзвінке «Стоп».

У танцюристів тепер гарячі дні: попереду — свята і творчий звіт — «Вечір народного танцю», який відбудеться в другій половині листопада. Тому доводиться готувати нове, повторювати дещо з того, що танцювали раніше. В програму ввійдуть український, російський, угорський, молдавський танці, декілька танцювальних сюїт («Танець кочегарів», «Студенти на відпочинку»), а також темпераментні іспанський та мексиканський танці.

Незабаром ми побачимо все це на університетській сцені.

Ю. МЕРКУР'ЄВ.

НОВОНАРОДЖЕНИЙ КЛУБ

„БОГУ — боже, кесареві кесарево“. Фізик закінчить університет і буде жити лише життям своєї лабораторії, філолог пояснюватиме дітям «Горе от ума» і тільки, історик...

Всі ці міркування відмирають, викорінюються: багатогранне життя сучасника не вкладається в рамки хімічних законів і математичних аксіом. «Спеціаліст», — говорить Кузьма Прутков, — подібний до флюса — однобічний і товстий». Однобічні спеціалісти непотрібні! Давно вже йде мова про школу громадських професій... А поки що...

Проглядаючи журнал недавно організованого Клубу етики та естетики, з радістю переконалися, що, крім «ерудитів» в питаннях мистецтва

відають виставки і обговорюватимуть картини із колекцій картинної галереї. Працюватимуть і самостійно над заданими темами.

Секція театру ставить своїм завданням розкрити перед студентами секрети акторської праці, особливості і специфіку праці драматурга, режисера, студійці вчитимуться аналізувати п'єсу, побувають на репетиціях в театрі. Після перегляду п'єси «Заводські хлопці» в театрі юного глядача на заняття секції прийдуть режисер і артисти. Відбудеться обговорення вистави. Студенти ознайомляться з задумом режисера, порівняють образи, створені драматургом і кожним актором.

Знайомство з життям і творчістю композиторів, вміння слухати і розуміти

музику — головне завдання секції історії музики. Студійці ознайомляться з різними журналами музичного мистецтва, відвідають репетиції симфонічного оркестру, опери і т. ін. Окреме заняття буде відведене вивченню різноманітних музичних інструментів.

Незабаром розпочне свою роботу і секція кіно. Хто із нас не любить дивитись кінофільми? Кожний фільм ми характеризуємо коротко, одним словом: «хороший» або «поганий». Але не всі

знають, скільки праці і сил докладають акторська група, колектив, що бере участь у зйомках, і режисер, щоб поставити фільм. Ті, хто залишаться в цю секцію, зможуть познайомитись на базі Одеської кіностудії з працею кіносценариста, постановника, актора і оператора. Звичайно, це не все, що можна сказати про Клуб етики та естетики, але всього, мабуть, і не розкажеш. Скажемо лише, що роботу секцій розраховано на 2 роки, а після закінчення кожного учасник одержить посвідчення громадського лектора чи рецензента. Але це буде через 2 роки, а поки що ЗАНЯТТЯ РОЗПОЧАЛИСЬ.

Б. КІРШ, Л. ШАРФ,
члени правління студклубу.

КУТОК ПОЕЗІЇ

Владислав НАКАЗНИЙ.

Хор

Золота мелодія листя
Музикальний створює спектр,
Увертюру до Комунізму
Грає осені мідний оркестр.

Із оркестром і хор лунає —
Тенор кленів і бас дубів.
Із народом природа співає,
Рідна партіє, славу тобі!

Слів нових вимагає осінь
Для пісень, що складає народ.
І щоб хор цей багатоголосий
Зазвучав без фальшивих нот!

Я навчуся вірно співати, —
Ці пісні мені до душі.
То ж ласкавим будь,
листопаде,
І мене в свій хор запиши.

Вірш про берізку

Вже майже ні листочка не
зосталось
На ніжних вітах подруг
молодих.

Вона ж усе кріпилась
і мужалась,
Щоб не зронити їх із рук своїх.

Напевно, тут у молодості
діло,

Що, прикрашаючи собою
сад,

Вона у свято Жовтня
так хотіла

Побути вбраною
у листопад!

Рудольф ФЕДЕНІВ.

Петропавловская крепость

Мы входим в темнь
каземата,
Где в заключении век.
Вокруг как будто сырость
марта.
А сводов ноша не легка.

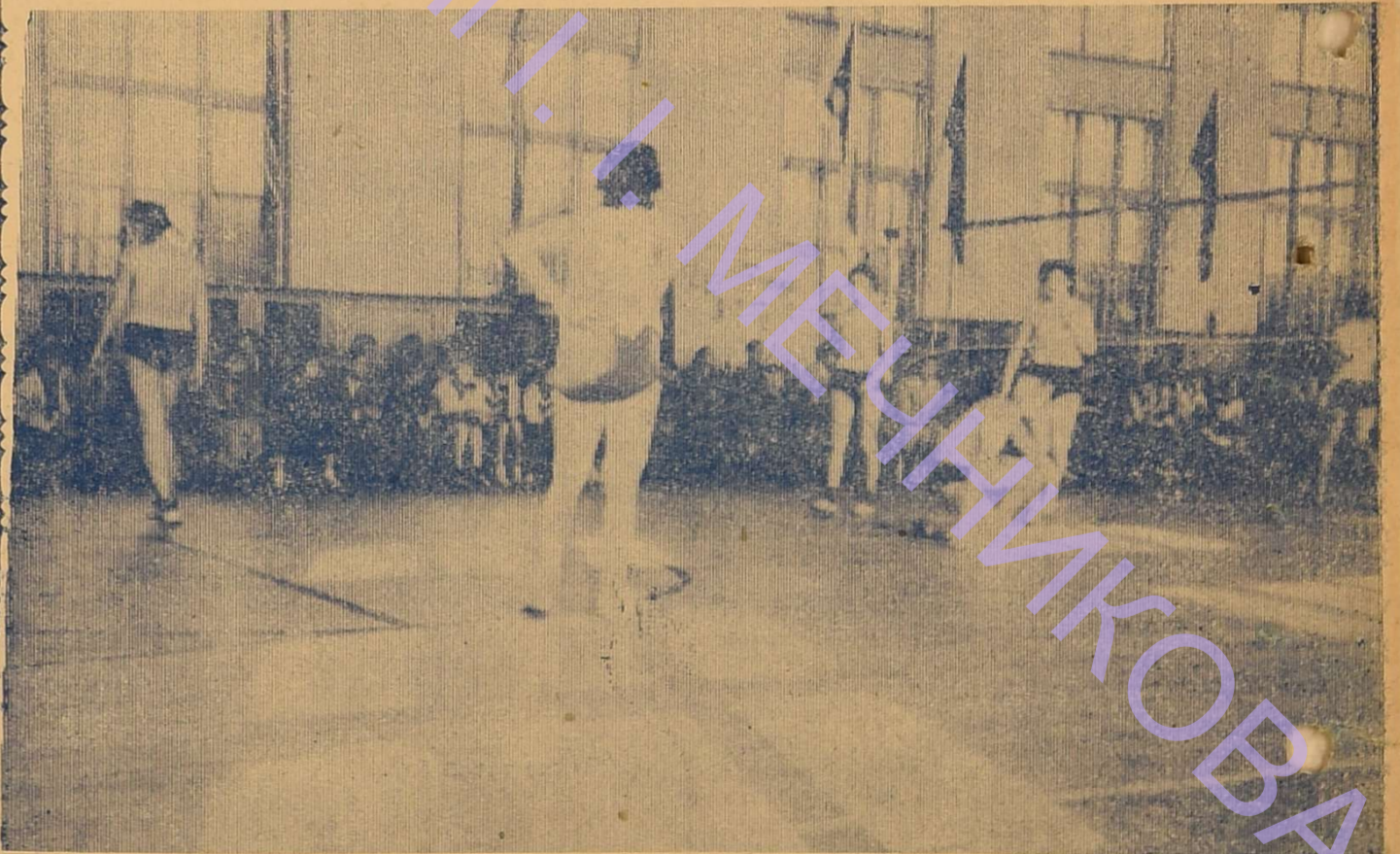
В зеленый камень вьелась
плесень,
К окну тревожной арки
взлет...
А мне все кажется,
что Пестель
Сейчас из темноты кивнет.

Что часовой пугливо
глянет
И безразлично отойдет.
Что, вместо неба, камня
глянец
Я вижу здесь не первый
год.

Здесь пропадали за идею,
За боль, кипящую в груди,
Какие люди здесь сидели!
Их зов под сводами гудит.

Им руки за спину
крутили
(Скрутить ведь души
не могли!).
Вели в глубокие куртины,
Чтоб не вставали из
могил.

И над собой уже не
властен
(Мне долго это
вспоминать),
Я на обломках
самовластья
Читаю павших имена.

Республіканські студентські ігри закінчились. Команди грали в залі Одеського воєнного округу, і тому важко назвати «господарів поля». Їх було три — всі одеські команди. Ми говоримо про представниць ОДУ, медінституту і сільськогосподарського інституту.

«Господарі» не відзнача-

лись гостинністю: вони посіли всі три призові місця. Але першими були майбутні лікарі, а наша команда була другою. Чому не першою? На це питання може відповісти, мабуть, знімок, зроблений нашим фотокореспон-

ВОНИ БУЛИ... ДРУГИМИ

дентом Георгієм Еліавою. На жаль, наші дівчата часто грали саме з таким настроєм.

Заст. редактора

М. В. ПАВЛЮК.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 4. 7 ЛИСТОПАДА 1961 р.